

11th International Conference on Language , Literature , Culture and History Studies

مقایسه برخی ویژگی های سبکی دو منظومه کهن عاشقانه از آغاز تا قرن ششم

(بیژن ومنیژه، لیلی ومجنون)

فروغ ابراهیمی گوکی^۱ (نویسنده مسئول)

ساره ابراهیمی گوکی^۲

نرجس ابراهیمی گوکی^۳

چکیده

زمینه و هدف: سبک، ویژگیهای مشترکی است که در آثار یک نویسنده جلب توجه میکند و آن اثر را از دیگر آثار متمایز میکند. هر متن را می توان از سه دیدگاه زبان، فکروادبیات مورد بررسی قرار داد و سبک آن را دریافت. در این نوشتار به بررسی برخی ویژگی های سبکی فکری دو منظومه بیژن و منیژه و لیلی ومجنون پرداخته می شود.

روش مطالعه: شیوه گردآوری اطلاعات در این مقاله کتابخانه ای و تجزیه و تحلیل براساس شیوه تحلیل محتوا و از نوع کیفی است در این مقاله ویژگی های محتوایی منظومه ها بررسی شده است . و محور تحقیق نکاتی است که بیشترین بسامد کارآمدی را در خود دارند. و از بیان مطالب غیر ضرور پرهیز شده است.

یافته ها: درمقایسه این دو منظومه دریافت میگردد که بین سبک فکری و استفاده واژگانی فردوسی و نظامی تفاوت هایی وجود دارد و این امر ناشی از وضع ادبی ایران در هر دوره ای میباشد ولی در این منظومه ها از لحاظ سبک سرایش، فردوسی و نظامی تالی پیشینیان خود هستند و منظومه فردوسی از جهت اصالت اصلی و منظومه نظامی به گونه ای اقتباسی می باشد. درمقایسه شاخص های بررسی شده چهار مورد وجه اشتراکی به چشم می خورد: درنوع جنس، منشاء جغرافیایی، نوع عشق و نحوه ارائه داستان.

نتیجه گیری: منظومه بیژن و منیژه فردوسی به جهت حماسی بودن از استحکام و فخامت بیشتری برخوردار است. اما از حیث سرایش، اشعار مشابه یکدیگر میباشدند نا گفته نماند که هر دو منظومه از شاهکارهای ادبیات ایران هستند.

کلمات کلیدی:

ویژگی های سبکی، منظومه های کهن، بیژن و منیژه، لیلی ومجنون، قرن ششم.

^۱ . دانشجوی دانشکده زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی بردسیر، ایران.

^۲ . کارشناس سنجش و ارزشیابی تحصیلی اداره کل آموزش و پرورش استان کرمان، ایران.

^۳ . کارشناس مسئول اموراداری بازنشستگان اداره کل آموزش و پرورش استان کرمان، ایران.